

Πατισάχ; — «Οχι, ἀπεκρίθη ὁ Σεΐχ-ούλ-Ισλάμης, ἐπειδὴ κατεπάτησας τὴν θρησκείαν καὶ τὴν δικαιοσύνην, ἡράνσας τὸν κόσμον, κατέβάδευσας τοὺς θησαυροὺς εἰς τὰς ἡδονάς σου καὶ κατεβύθισας εἰς τὴν δυστυχίαν τοὺς πιστούς.» Μετά τινα ἀντιλογίαν ἥρπασαν αὐτὸν καὶ τὸν ἔρριψαν εἰς σκοτεινὴν φυλακὴν, ἔνθα ἀντὶ ὄκταστοῦς σαρδαναπαλίας ἐστέναξεν τὴν παροῦσαν αὐτοῦ ἀθλιότητα. Τὴν δεκάτην ἡμέραν, ἐπειδὴ εἶχον παρατηρῆσθαι συμπτώματα στάσεως μεταξὺ ἀνωτέρων τινῶν στρατιωτικῶν, φίλων τοῦ καθηριθέντος Σουλτάνου, φοβούμενοι οἱ συνομόται μὴ πάλιν ἐνθρονισθῆναι ἐξήτησαν παρὰ τοῦ Σεΐχ-ούλ-Ισλάμη φετοῦ (ρήτρων) περὶ θανατόσεως τοῦ Ἰεράτου. «Ο Σεΐχ-ούλ-Ισλάμης πρόθυμος, ἐνέδωκε καὶ ἔξέδωκε τὸν ἐπόμενον φετρᾶν. «Οταν δύο Καλίφαι συναντηθῶσιν δειπνεῖς φονεύεις τὸν ἔτερον; Ναί.» Θαυμάσιος φετφᾶς. Μετέθησαν λοιπὸν οἱ μεγιστᾶνες εἰς τὴν φυλακὴν μετὰ τοῦ δημίου. «Ο Ἰεράτου ἐντρομος. «Δὲν ὑπάρχει κάνεις, ἐκραυγάσεν, ἐξ ὅσων εὐεργέτησα διὰ νὰ μὲ βοηθήσῃ;» Τοιαῦτα ὀλολύζων ἐσφάγη τῇ 18 Αύγουστου 1648.

ΜΥΘΟΣ Η ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

«Οταν ὁ Θεός ἔπλασε τὸν κόσμον, ἥθελησε νὰ ὅρησῃ εἰς ἔκαστον πλάσμα τὴν διάρκειαν τῆς ὑπάρχεως του. Ο ὄνος παρουσιάσθη πρῶτος.

— Κύριε, πότα ἔτη μοῦ παραχωρεῖτε;
— Σοὶ παραχωρῶ τριάκοντα, εἶται εὐχαριστημένος;

— Οἶμοι! Κύριε, ἀπεκρίθη ὁ ὄνος, εἶναι παρὰ πολὺ ἔκτεταμένος τόσος χρόνος· σκεφθῆτε ἐξ οἴκτου τὴν κοπιώδη ὑπαξίν μου· ἀπὸ πρωτεῖς μέχρις ἐσπέρας νὰ φέρω δυσβάστακτα φορτία νὰ μεταφέρω εἰς τὸν μύλον σάκκους πλήρεις σίτου ἵνα κατασκευάσωσιν ἀρτον τὸν ὅποιον ἄλλοι θὰ φάγωσι, ἐνῷ οἱ φαθδισμοὶ καὶ αἱ πληγαὶ θὰ ἡναὶ ἡ μόνη μου ἀμοιβὴ. Εὐδοκήσατε νὰ συντέμνητε αὐτὸν τὸν χρόνον τῆς δυστυχίας.

«Ο ἀγαθὸς Θεός ἔλαβεν οἴκτον διὰ τὸν ὄνον καὶ περιώρισε τὴν ζωὴν αὐτοῦ εἰς δέκα ὄκτω ἔτη. Τὸ ζῶον ἀπῆλθε παρηγορημένον· καὶ παρουσιάσθη ὁ κύων.

— Πόσον χρόνον θέλεις νὰ ζήσῃς; ἥρωτησεν αὐτὸν ὁ Κύριος· ὁ ὄνος εὔρισκει, ὅτι εἶναι παρὰ πολλὰ τριάκοντα ἔτη, ἀλλὰ σὺ θὰ ἔχεις ἄλλην γνώμην.

— Κύριε, ἀπεκρίθη ὁ κύων, τοιοῦτον εἶναι τὸ θέλημά σου; σκεφθῆτε, παρακαλῶ, τοὺς δρόμους τοὺς ὄποιοις ὄρείλω νὰ κάμω ἀγρυπνῶν ἡμέρων καὶ νύκτας οἱ πόδες μου δὲν θὰ δυνηθοῦν νὰ ὑποφέρουν τόσῳ πολὺν χρόνον. «Οταν γάσω τὴν φωνὴν ἔνεκα τῶν γαυγισμάτων μου, καὶ τοὺς ὄδόντας ἔνεκα τῶν δηγμάτων μου, τί θὰ δύναμαι νὰ κάμω ἀκόμη, εἰ μὴ νὰ σύρωμαι ἀπὸ τῆς μιᾶς εἰς τὴν ἄλλην γωνίαν καὶ νὰ γρυλίζω;

‘Ο ἀγαθὸς Θεός εὗρεν, δτι εἶχε δίκαιον καὶ ὁ κύων καὶ περιώρισε τὴν ὑπαξίν του εἰς δώδεκα ἔτη. Κατόπιν ἔρχεται ὁ πῆθιξ.

— Δὲν θὰ ἐπιθυμεῖς ἀναμφιθέόλως καλλήτερόν τι παρὰ νὰ ζήσῃς τριάκοντα ἔτη· εἰπεν εἰς αὐτὸν ὁ Κύριος. Σὺ δὲν εἶσαι καταδικασμένος εἰς ἐργασίαν ὅπως ὁ ὄνος καὶ ὁ κύων, καὶ ἔχεις πάντοτε καλὴν διάθεσιν.

— Οἶμοι! Κύριε, ἀπεκρίθη ὁ πῆθιξ, φαίνεται οὕτω, ἀλλὰ δὲν εἶναι καὶ πραγματικόν ὀφείλω ἀκαταπάυστως νὰ κάμνω ἀστεῖα πηδήματα καὶ μορφασμοὺς διὰ νὰ διασκεδάζω τὸν ἀνθρωπὸν. Έὰν κατὰ τύχην μοῦ βίπτουν κανὲν μῆλον καὶ βυθίζω τοὺς ὀδόντας μου εἰς αὐτό, τὸ δῶρον εὑρίσκεται πικρόν· ὑπὸ τὸ γελοίον παίγνιον κρίπτεται πολλάκις ἡ λύπη· θὰ μοῦ εἶναι ἀδύνατον νὰ ὑποφέρω τὴν ζωὴν ἐπὶ τριάκοντα ἔτη.

‘Ο Κύριος ἔλαβε συμπάθειαν εἰς αὐτὸν καὶ τοῦ ἐδωκε μόνον εἴκοσι ἔτη.

Τέλος προσῆλθεν ὁ ἀνθρωπὸς· ήτο εὔθυμος, ζωηρὸς καὶ εὔρωστος. Παρεκάλεσε δὲ τὸν Θεόν νὰ δρίσῃ τὴν διάρκειαν τῆς ὑπάρχεως του.

— Θέλεις ζήσεις τριάκοντα ἔτη, ἀπεκρίθη ὁ Κύριος, εὐχαριστεῖσαι;

— Τί βραχὺ διάστημα! ἀνέκραζεν ὁ ἀνθρωπὸς· μόλις κατασκευάσω τὴν κατοικίαν μου, καὶ ὀνάψω τὸ πῦρ εἰς τὴν ιδίαν μου ἔστιαν, μόλις τὰ δένδρα τὰ ὄποια φυτεύσω ἀρχίσουν νὰ καρποφοροῦν καὶ νὰ μοῦ δίδουν καρποὺς, μόλις σκεφθῶ νὰ χαρᾶ τὴν ζωὴν, καὶ ίδού νὰ ὀρείλω ν' ἀποθάνω! Ὡς Κύριε, εὐδοκήσατε νὰ παρατείνητε τὸ τέλος, τῶν ἡμερῶν μου.

— Σοὶ πρεσβύτερω τὰ δώδεκα ἔτη τὰ ὄποια ἀπέσυρα ἀπὸ τὸν ὄνον, ἐπανέλαβεν ὁ ἀγαθὸς Θεός.

— Δὲν εἶναι ποσῶς ἀρκετά, ὑπολαβών εἰπεν ὁ ἀνθρωπὸς.

— Σοὶ προσθέτω ἀκόμη τὰ δέκα ὄκτω ἔτη τὰ ὄποια ἀφήσετα ἀπὸ τὸν κύωνα.

— Εἶναι παρὰ πολὺ ὀλίγα ἀκόμη.

— Λοιπὸν, ἔνωντας ἀκόμη τὰ δέκα ὄκτω ἔτη τὰ ὄποια ἀπέσυρα ἀπὸ τὸν πήνικα, ἀλλὰ μὴ μοῦ ζητεῖς περισσότερα.

‘Ο ἀνθρωπὸς ἀπεσύρθη, ἀλλ' οὐχὶ εὐχαριστημένος ἀπὸ τὸν κλῆρον του.

Τούτου ἔνεκα ὁ ἀνθρωπὸς ζῆται ἐδόμηκοντα ἔτη. Τὰ πρῶτα τριάκοντα εἶναι τὰ φυσικὰ αὐτοῦ ἔτη καὶ ταῦτα παρέρχονται ταχέως· κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτῶν ὁ ἀνθρωπὸς εἶναι περιγαρῆς, ζωηρὸς, εὐκίνητος, ἐργάζεται εὐχαριστῶς καὶ χαίρει διὰ τὴν ὑπάρχειν του. Τὰ δώδεκα ἔτη τοῦ ὄνου ἔρχονται κατόπιν· κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο μεταβαίνει ἀπὸ τοῦ ἐνὸς φορτίου εἰς τὸ ἔτερον· ὄφειλε νὰ φέρῃ τὸν σίτον διὰ τὴν τροφὴν τῶν ἄλλων καὶ αἱ πληγαὶ καὶ αἱ ἐπιπλήξεις εἶναι ἡ ἀμοιβὴ τῶν καλῶν ὑπηρεσιῶν του· ἐπειτα φθάνουν τὰ δέκα ὄκτω ἔτη τοῦ κυνός. Τότε περιορίζεται εἰς τινὰ γωνίαν, γρυλίζει καὶ δὲν ἔχει πλέον ὀδόντας ἵνα δαγκάσῃ. Καὶ ὅταν ὁ χρόνος οὗτος διέλθη, ἡ

οπαρξίες του τελειώνει διὰ τῶν δέκα ετῶν τοῦ πήθικος· τότε δὲ ἀνθρωπος δὲν εἶναι εἰμὴ δηλαδή ασθενές· ἡ κεφαλή του ἔξασθενεῖ· πολυλογεῖ καὶ δὲν ἐνεργεῖ πλέον εἰμὶ ἐξ ἐντάκτου ἢ κατὰ συνήθειαν καὶ συχνάκις αἱ μωρολογίαι εἰς ἀς εὐχαριστεῖται τὸν ἔκθετούσιν εἰς τοὺς ἐνόχους χλευάσμοντος τῶν παιδίων.

ΠΟΙΚΙΛΑ

* * * Ἐν ταῖς Ἀνατολικαῖς πολιτείαις τῆς Ἀμερικῆς παρασκευάζεται μυστικὴ ἑταῖρια ἀριθμοῦσα περὶ τὰ 20,000 μέλη τῆς ἔχει ὡς πρόγραμμα νὰ φονεύσῃ τὸν δολοφόνον τοῦ Γάρρειλδ, ἐὰν τὸ δίκαστήριον δὲν ἐκδώσῃ θανατικὴν κατ' αὐτοῦ ἀπόρριψιν.

* * * Ἡ καλλιέργεια τῆς σταφίδος ἐν Καλιφορνίᾳ καθίσταται μία τῶν κυριωτέρων προσόδων τῆς Πολιτείας ἐκείνης, καίτοι μόλις ἔλαβε σημαντικὴν πως ἐκτασιν κατὰ τὴν τελευταίαν τριετίαν. Ὁ εἰσκομιζόμενος καρπὸς ἀξίζει νῦν περὶ τὰ 2,500,000 φρ. Τὸ προϊόν τοῦτο παρήγθη ἐπὶ ἐκτάσεως 4000 στρεμμάτων ἐνῷ ὅπως παραχθῆ σίτος ἵσης ἀξίας ἀναγκαιούσιν 45,000 στρέμματα.

* * * Οἱ ἀμερικανοὶ ιατροὶ ἥρξαντο χρησιμοποιοῦντες ἐν ταῖς ἔργασίαις των τὰς ταχυδρομικὰς περιστεράς. Ἐν ταῖς ἐπαργύραις τῆς Νέας Ύόρκης καὶ τῆς Πρινσιπιανίας ἀφίνουσι παρὰ τοῖς φρεμακοποιοῖς ταχυδρομικὰς περιστεράς, δι' ὃν οὗτοι εἰδοποιοῦσι τὸν ίατρὸν ἐν σοθαραῖς περιστάτεσιν ἢ ἐν περιπτώσει αἰφυηδίου ἀσθενείας. Καὶ οἱ φρεμακοποιοὶ δὲ ἀποστέλλουσι διὰ τῶν ταχέων τούτων ἀγγελιαρόβων τὰ δελτία περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ ἀσθενοῦς ἐν κριόμοις περιστάτεσι, βεβαιοῦνται δὲ ὅτι πολλάκις ἡ ταχυδρομικὴ περιστερά ἔτισε τὸν ἀσθενὴν ἀπὸ τοῦ θανάτου.

* * * Σπουδαίαν διατερήσην ἔδημοισίουσεν ὁ «Χρόνος» τοῦ Λονδίνου ἐπὶ τῶν ἀρτίων ἐν Αἰγύπτῳ ἀνασκαρέντων λειψάνων, ἐν τοῖς ὑπέρχουσιν ἐπὶ παπύρου γεγραμμένα διάφορα γάμου συμβόλαια, χρονολογούμενα ἀπὸ 2600 καὶ ἐπέκεινα ἐνιαυτά. Ἔνια τούτων ὁρίζουσι πόσα ἀργύρια ἔχει νὰ λαμβάνῃ ἡ γυνὴ διὰ τὸν ἴματισμόν της· ἄλλα δὲ, διὰ πόσων γρηγμάτων θὰ ἀπεζημιοῦτο, ἐὰν ὁ ἀνὴρ προσέφερε κατόπιν χεῖρα καὶ καρδίαν εἰς ἑτέραν γεναικαῖαν ἐν ἐνὶ τῶν παπύρων ἀνὴρ, κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν γάμων του, δωρεῖται τῇ νύμφῃ ὅλην τὴν περιουσίαν του, προστιθεῖς, ὅτι οὕτε τὰ γεννηθησόμενα τέκνα θὰ ἔχωσιν οἰανδήποτε ἐπ' αὐτὴν ἀξίωσιν. Παρὰ τῆς γυναικός του οὐδὲν ἄλλο αἰτεῖται ἡ τραφὴν ἰσόθιον, μετὰ δὲ τὸν θάνατόν του καλὴν ταρίχευσιν καὶ καλὸν μνημεῖον.

* * * Μία ἐφημερίς τοῦ Λονδίνου ὑπολογίζεται τὰς ἀπανταχοῦ τῆς ὑφήλιος ἐκδιδομένας ἐφημερίδας καὶ ἄλλα περιοδικὰ συγγράμματα εἰς 34,274 μετὰ κυκλοφορίας 10,592,000,000 ἀντιτύπων, ἐξ ὃν 6 1/2 ἀναλογοῦσι πρὸς ἔκαστον κάτοικον τῆς γῆς. Ἡ Εὐρωπὴ ἔχει 19,557 ἐφημερίδας, ἡ βόρειος Ἀμερικὴ

12,400, ἡ Ἀσία 775, ἡ νότιος Ἀμερικὴ 609, ἡ Αύστραλία 661 καὶ ἡ Ἀφρικὴ 132. Ἐκ τούτων δὲ ἐκδίδονται ἀγγλιστὶ 16,500, γερμανιστὶ 7800, γαλλιστὶ 3,850, ισπανιστὶ 1600. Καθ' ἐκάστην δὲ ἡμέραν δημοσιεύονται 4,020, τρὶς καὶ ἅπαξ τῆς ἑδομάδος 18,274, ἡτού δὲ συγχῶς 8,508.

* * * Συμβούλιον.—Γνωστὸν εἶναι, διὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην αἱ ὅρνιθες πανουσι τίκτουσαι ὡς. Οἱ ἐπιθυμοῦντες ὅμως νὰ ἔχωσι τοιαῦτα πρόσφατα καὶ τὸν χειμῶνα, διὰ παρέχωσι τροφὴν εἰς τὰς ὅρνιθάς των τὸ πολὺ τρίς τῆς ἑδομάδος μίγμα ἐξ ἀλεύρου, πιτύρου καὶ χοιρίσιου ἀλεύριματος ἐντὸς ὅλιγου ζδατος.

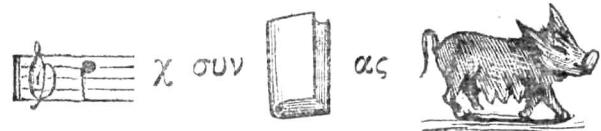
* * * Διὰ νὰ φέγγη καλῶς ἡ λάμπα, εἴτε δι' ἔλαιου, εἴτε διὰ πετρελαίου, βάπτισον τὸ φυτίλιον ἐντὸς καθαροῦ καὶ δυνατοῦ ὅξους, καὶ είτα ἀποξήρανον αὐτό. Θὰ ἔχετε φῶς ἀπλεστον.

ΕΡΜΗΝΕΙΑ Κριτικὴ καὶ Πρακτικὴ τῶν τεσσάρων Εὐαγγελίων—μετὰ εἰκονογραφιῶν εἰς τόμους δύο, ὃν ἔκαστος πωλεῖται πρὸς δραχμὰς 5.

Εὔρισκεται ἐν Ἀθηναῖς ἐν τῷ τυπογραφείῳ τῆς «Ἀθηναΐδος» καὶ παρὰ ἀπασι τοῖς βιβλιοπώλαις.

Ἐν Σμύρνῃ δὲ παρὰ τῇ ἀποθήκῃ τῶν Ἀγίων Γραφῶν, εἰς τὴν γωνίαν Φραγκομαχαλᾶ καὶ Χατζῆ Στάμου Σοκάκι καὶ παρὰ ἀπασι τοῖς βιβλιοπώλαις.

ΓΡΙΦΟΣ I.

K. Gelber.

Οἱ προπληρώνοντες τὴν Συνδρομὴν τῆς «Ἀθηναΐδος» λαμβάνουσι δωρεὰν ὥραιωτάτην Εὐρωπαϊκὴν εἰκόνα.